

Mødet den 3. Juni 1909.

(For lukkede Døre).

Fraværende: Harald Jensen.

1. (J. Nr. 135—1909). Indstilling fra Udvalget for Alderdomsunderstøttelse om Opslag af Pladsen som **Overlæge ved »de gamles Hjem«.**

Formanden ansaa det for ønskeligt, om Pladsen som Læge ved »Christian den Niendes Børnehjem« kunde forenes med Stillingen som Læge ved »de gamles Hjem«. Lønnen maatte i saa Fald noget forhøjes, og Børnehjemmet bære en Del af den, men Vanskeligheden laa i at fastslaa Beløbets Størrelse, inden man vidste noget om, hvor stor Virksomheden ved Børnehjemmet vilde blive. Maaske vilde det derfor være rigtigst at forhandle med Lægeforeningen for at faa truffet en foreløbig Ordning.

Magnus Nielsen ansaa det for udmærket at forene de to Lægeposter, men mente, at der tillige kunde være Tale om at træffe en saadan Ordning, at syge Børn, dog ikke med smitsomme Sygdomme, fra Børnehjemmet kunde blive indlagt paa »de gamles Hjem«, hvor de vilde kunne blive bedre plejet end paa et stort Hospital.

Laursen fandt det vanskeligt at slaa noget fast, da der endnu ikke var mange Børn paa Hjemmet, men Lægehonoraret kunde maaske sættes efter Børnenes Antal.

F o r m a n d e n kunde slutte sig til Tanken om at lade Honoraret stige med Børneantallet. Det vilde blive dyrere at betale Lægen efter Besøgenes Antal, og desuden vilde det vel ogsaa være nødvendigt, at Hjemmet var under stadigt Lægetilsyn.

J a k o b J e n s e n havde intet imod at samle de to Lægeposter, hvis de syge Børn kunde blive indlagt paa »de gamles Hjem«, men han kunde dog tænke sig den Vanskelighed, at en Læge, der passede for de gamle paa Alderdomshjemmet, ikke interesserede sig saa meget for Børn som ønskeligt kunde være. Da man intet havde at støtte sig til angaaende Honorarets Størrelse, vilde det være rigtigst at træffe en foreløbig Ordning med Lægeforeningen og saa om et Aars Tid se at naa en endelig Ordning.

O l e s e n kunde godt se, at der kunde være noget i at forene de to Lægeposter, men maatte dog paa Udvalgets Vegne anmode om, at Pladsen som Læge ved »de gamles Hjem« snarest blev opslaaet, eftersom der allerede nu lød Røster om, at Kommunen, saalænge Embedet var ledigt, skulde betale Enken efter den afdøde Læge den fulde Løn, foruden at den skulde afholde Vikarlønnen. Tillægslønnen for at være Læge ved Børnehjemmet kunde ikke fastsættes, før der var gaaet et længere Tidsrum. Han skulde ikke nu udtale sig om, hvorvidt det vilde være rigtigt at indlægge syge Børn paa »de gamles Hjem«, men han var dog bange for, at der derved kunde blive for megen Uro for de gamle. Dette Spørgsmaal kunde imidlertid senere ordnes efter Konference med Lægen.

S i m o n s e n henstillede at afskaffe Titelen Overlæge, da den foruden at være meningsløs vist ogsaa betaltes vel dyrt. Byraadet kunde vist godt nøjes med at udtale sig om, hvorvidt de to Læge-

stillinger skulde knyttes sammen, da Lægeforeningen utvivlsomt nok skulde bestemme Lønnen og fastsætte hele Ordningen.

Magnus Nielsen mente, at Sundhedskollegiet, naar Hjemmet blev statsanerkendt, vilde forlange fast Lægetilsyn med Børnene. Da de to Hjem imidlertid laa lige ved Siden af hinanden, vilde det være billigst at forene de to Lægestillinger. Honoraret kunde rette sig efter Børnetallet, saaledes at der for de første 20 Børn betaltes saa meget, for 40 Børn saa meget, og for 60 Børn saa meget. Inden Tanken om at anbringe syge Børn paa »de gamles Hjem« blev realiseret, maatte selvfølgelig Udvalget for Alderdomsunderstøttelse adspørges, da det som fremført af Hr. Olesen ikke var umuligt, at de syge Børn kunde bringe Forstyrrelse paa Alderdomshjemmet.

Mousten meddelte, at Overlægen ved Kommunehospitalet havde erklæret det for umuligt, at en af Hospitalets Læger kunde overtage Lægetilsynet ved Børnehjemmet. Han ansaa det for rigtigst og billigst at knytte Lægestillingerne ved Alderdomshjemmet og Børnehjemmet sammen, men han ansaa det for vanskeligt at træffe en saadan Ordning, at syge Børn kunde indlægges paa »de gamles Hjem«.

Olesen var ogsaa i sin Tid blevet forundret over, at Lægen ved »de gamles Hjem« skulde benævnes Overlæge, men da Titelen vel næppe indvirkede paa Pengespørgsmaalet, kunde man jo gerne beholde den. Han henstillede at opslaa Posten ved »de gamles Hjem« med en Tilføjelse om, at den, der ansattes, maatte overtage Posten som Læge ved Børnehjemmet efter nærmere Overenskomst.

Mikael Johansen fandt det naturligst, at

Lægetilsynet ved Børnehjemmet overtoges af Kommunehospital, hvor der altid var Lægehjælp at faa, idet særlig smaa Børn ofte behøvede hurtig Lægehjælp. Kunde en saadan Ordning opnaas ved at antage en Reservelæge mere, vilde det sikkert være det rigtigste.

Jakob Jensen syntes, man skulde forene de to Lægestillinger og overlade til Budgetudvalget at forhandle med Lægeforeningen angaaende en Overenskomst. Naar denne var opnaaet, kunde Pladsen opslaa.

Mousten oplyste, at Reservelægerne paa Kommunehospital ikke kunde undværes, og at man ikke kunde paalægge Kandidaterne at gøre Tjeneste udenfor Hospital.

Simonsen ansaa det for bedst og billigst, om man kunde faa Lægetilsyn ved Børnehjemmet fra Kommunehospital ved at ansætte en Reservelæge mere. Hr. Olesens Forslag om at opslaa Pladsen ved »de gamles Hjem« med en Tilføjelse om, at vedkommende ogsaa skulde overtage Lægeposten ved Børnehjemmet, førte intet til, da man ved den Form næppe fik en eneste Ansøgning. Det vilde være rigtigst paa Forhaand at spørge Lægeforeningen, hvilke Fordringer den stillede, og om den overhovedet vilde tillade, at de to Stillinger forenedes.

Jakob Jensen kunde ikke tænke sig andet, end at Børnehjemmet kunde tilkalde Læge fra Hospital, hvis øjeblikkelig Lægehjælp blev nødvendig.

Formanden syntes godt, man kunde opslaa Pladsen overensstemmende med Hr. Olesens Forslag om, at vedkommende Læge skulde være pligtig til efter Overenskomst at overtage Stillingen som Læge ved Børnehjemmet.

L a u r s e n troede ikke, det vilde blive dyrere for Hjemmet foreløbig at betale Læge efter Besøg til almindelig Takst.

J a k o b J e n s e n ansaa det for ret let i Løbet af 14 Dage at faa en Overenskomst med Lægeforeningen.

F o r m a n d e n mente, at man kunde spørge Lægeforeningen.

M a g n u s N i e l s e n maatte vedblivende holde paa sit Forslag om at sætte Honoraret efter Børnetallet. Det vilde være lettere nu, da begge Pladser var ledige, at koble dem sammen, end senere, naar den ene var besat.

F o r m a n d e n troede ikke, der var Fare for, at der ingen Ansøgere skulde melde sig; men man kunde jo for en Sikkerheds Skyld spørge Lægeforeningen, om der kunde være noget i Vejen for at opslaa Pladsen med Forbehold om senere Forhandling angaaende Stillingen ved Børnehjemmet.

Det vedtoges at opslaa Stillingen saaledes, at det eventuelt vil kunne paalægges Overlægen at overtage Stillingen som Læge ved »Christian den Niendes Børnehjem«.

2. (J. Nr. 132—1909). Indstilling fra Forskønnelsesudvalget angaaende Ekstraarbejder ved **Pavillonen i »Vennelyst«**.

L a u r s e n oplyste, at nogle Forandringer i Kælderen og Fornyelse af Granittrappestenene dels var efter Værtens Ønske og dels medført af Forholdene derved, at de gamle Trappesten var blevet ødelagt ved Branden. De foreslaaede Friluftskanaler og Sugebrønde var opført efter Forlangende af Stadsingeniøren, og den tidligere omtalte Forandring af Malerarbejdet havde medført, at Murerarbejdet var blevet 376 Kr. dyrere. Da Værten ønskede at benytte Komfuret i Teaterbygningen,

vilde det være nødvendigt at opstille to ny Komfurer i Kælderen, og endvidere krævedes der en elektrisk Elevator for at bringe Varerne fra Kælderen op i Stuen. Endelig var der til Ordning af Plankeværksforholdene ansat 400 Kr. Alt i alt vilde Ekstraarbejderne beløbe sig til 5771 Kr., hvoraf det meste havde været forudset.

Jakob Jensen henstillede at bevilge Summen, der ganske vist ret betydeligt overskred det til Pavillonen bevilgede Beløb.

Simonsen forstod ikke, hvorledes Varmen kunde gøre Granitstenene ubrugelige.

Larsen kunde forsikre, at Stenene var blevet saa skøre, at de ikke kunde anvendes til Trappen.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 8²—1909). Efter Indstilling fra Budgetudvalget vedtoges det at meddele Grosserer Matzen, der var fremkommet med Anmodning om **Tilbagebetaling af Kirkebidrag**, at det ommeldte Beløb ikke vil blive tilbagebetalt uden Dom.
4. (J. Nr. 109—1909). Det foreliggende Andragende fra **Politibetjent Johannes Willumsen om Løntillæg** kunde ikke bevilges.
5. (J. Nr. 589—1908). Andragende fra Enke efter Gasværksarbejder Rasmus Jensen, Elsa Jensen, om en aarlig **Understøttelse**.

Budgetudvalgets Indstilling om at bevilge en aarlig Understøttelse paa 100 Kr., og at hun iøvrigt henvises til at søge Alderdomsunderstøttelse, vedtoges.

6. J. Nr. 32--1909). Andragende fra fhv. Patrouillebetjent A. Laursen om Forhøjelse af den ham tilstaaede aarlige **Understøttelse**.

Budgetudvalgets Indstilling om at bevilge en yderlig Understøttelse af 200 Kr., saa hele Understøttelsen bliver 300 Kr., vedtoges.

7. (J. Nr. 17¹—1909). Det foreliggende Andragende om **Eftergivelse af Fattighjælp** fra Skibssmed N. Knudsen bevilgedes.
8. (J. Nr. 15^a—1909) Den foreliggende Ansøgning fra Modelsnedker Per Larsson om dansk **Indfødsret** anbefalede.

Udenfor Dagsordenen meddelte

9. **F o r m a n d e n**, at man ved Forhandlingerne angaaende Kæmnerens Løn var gaaet ud fra en lidt urigtig Forudsætning, idet Honoraret for Udførelsen af Forretningen som Havnekasserer ikke var 800 Kr., men 600 Kr. stigende til 800 Kr. Det kunde derfor tænkes, at man ønskede at fastsætte Begyndelseslønnen til 3400 Kr., hvad han iøvrigt ganske skulde henstille til Byraadet.

J a k o b J e n s e n ansaa det for bedst at lade Vedtagelsen om at sætte Begyndelseslønnen til 3200 Kr. gaa til Ministeriet.

L a u r s e n mente, at den givne Oplysning godt kunde medføre, at Flertallet vilde gaa med til 3400 Kr. som Begyndelsesløn, da det jo havde ønsket denne fastsat til 3200 Kr., fordi Havnekassen gav 800 Kr.

S i m o n s e n mente det bedst at lade det bero ved det vedtagne, da man nu engang var kommet ind paa at gøre Sagen til et Kampspørgsmaal. Der forelaa jo iøvrigt heller ikke noget Forslag.

J a k o b J e n s e n spurgte, om Byraadet kunde enes om Indstillingen, hvis de 200 Kr. blev lagt til.

F o r m a n d e n maatte, selv om de 200 Kr. blev lagt til, alligevel forbeholde sig sin tidligere Stilling til Sagen.

R a h r mente, at Formandens Forespørgsel kun var sket for at være paa den korrekte Side, da man jo ikke godt kunde sige, at den ny Kasserer

vilde faa 800 Kr., naar han i Virkeligheden kun vilde faa 600 Kr.

Formanden havde ikke haft til Hensigt at komme ind paa Sagen igen, men kun at gøre opmærksom paa det virkelige Forhold, som maaske kunde gøre nogen Forandring i Byraadets Stilling.

Niels Jensen spurgte, om de to Partier havde Adgang til at se Indstillingen, inden den blev afsendt til Ministeriet.

Formanden gjorde opmærksom paa, at denne Fremgangsmaade ikke var sædvanlig, men der kunde jo godt blive givet Partierne Adgang til at se Indstillingen.

Rahr mente, at dette kunde overlades til Budgetudvalget.

